

Dosarul nr. 3ra-565/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva hotărârii din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a admis acțiunea depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”,

constată:

La 15 aprilie 2019, Instituția Medico-Sanitară Publică Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți (în continuare IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”) a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 25 ianuarie 2019, s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu cererile nr. C004059 și C004066, pentru perfectarea licenței (fondarea a două filiale noi).

În urma examinării cererilor, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis decizia prin care a dispus de a respinge cererea de reperfectare a anexei la licența seria A MMII nr. 048787 cu termen de valabilitate din 14 mai 2020, titularului IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”, adresa juridică mun. Xxx, str. xxx, înaintată în scopul extinderii numărului de sucursale pe adresele: mun. Xxx, str. xxx.

În motivarea soluției adoptate, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a reținut ca temei pentru respingerea cererii nerespectarea normativului demografic prevăzut prin art. 19 alin. (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 mai 1993.

La fel, autoritatea publică a notat că potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică pentru anul 2018, în mun. Bălți sunt înregistrați 146,6 mii locuitori. Totodată, din datele oficiale ale Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în mun. Bălți (inclusiv 2 sate) activează 78 de unități farmaceutice. În rezultatul calculelor efectuate, în mun. Bălți pentru asistența cu medicamente la o farmacie revin 1 879 de locuitori, ceea ce contravine normativul stabilit de art. 19 pct. 5 din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993.

Astfel, reclamanta a indicat că, nefiind de acord cu decizia de respingere a cererilor, la 06 martie 2019, a depus o cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul nr. Ap7.PS-01.Rg02-1130 din 20 martie 2019.

În motivarea respingerii cererii prelabile Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a făcut formal referire doar la normele legale, care au fost invocate și în decizia inițială de respingere a cererilor de reperfectare a licenței, fără a se expune asupra temeiurilor și argumentelor invocate de petiționar în cererea prealabilă.

Reclamanta IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a considerat că, atât la examinarea cererilor de perfectare a licenței, cât și la emiterea deciziei de refuz și la examinarea cererii prelabile, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu a ținut cont de faptul că solicitarea de extindere a numărului de sucursale pe adresa mun. Xxx, str. xxx, în cadrul Centrului de sănătate nr. 5, este justificată prin necesitatea stringentă a populației care este deservită de Centrul de sănătate nr. 5 și necesitatea de a dispune de o farmacie în cadrul acestei instituții.

În cadrul Centrului de sănătate nr. 5 activează 11 medici de familie, care deservește 15 sectoare, iar numărul total a populației deservită de către acesta este de 24 965 de persoane.

Drept urmare, solicitarea IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” de a extinde numărul sucursalelor farmaciilor, anume în cadrul Centrului de sănătate nr. 5, este întemeiată pe necesitatea populației din acest sector.

Prin decizia de refuz, cât și respingerea cererii prelabile, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a încălcat de fapt grav drepturile cetățenilor la asistența cu medicamente, conform articolului 181 din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993.

În atare circumstanțe, reclamanta a opinat că argumentul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind nerespectarea normativului demografic este unul declarativ și neîntemeiat, din motiv că autoritatea publică nu a efectuat analiza și nu a stabilit expres numărul total al populației din raza teritorială a Centrului de sănătate nr. 5.

Mai mult ca atât, norma articolului 19 alin. (5) din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993, la care face referire Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prevede expres că numărul de locuitori urma să fie stabilit de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, doar prin adeverința eliberată de administrația publică locală.

În speță, însă, autoritatea publică în decizia de refuz, care nici nu este datată, precum și în răspunsul de respingere a cererii prelabile nu face referire la datele demografice stabilite prin adeverința eliberată de administrația publică locală, ci se referă la datele Biroului Național de Statistică pentru anul 2018.

Reclamanta a notat că datele Biroului Național de Statistică pentru anul 2018 nu pot fi puse drept temelie la baza deciziei emise, deoarece se referă la întreg teritoriul mun. Bălți, dar nu nemijlocit la sectorul deservit de către Centrul de sănătate nr. 5, fără a fi stabilit numărul de farmacii pe sector și densitatea populației respective în zonă.

Prin urmare, cele 78 de farmacii, despre care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale pretinde că activează în mun. Bălți, inclusiv 2 sate, pot fi amplasate în alte sectoare ale municipiului și nu în sectorul deservit de Centrul de sănătate nr. 5.

Mai mult ca atât, au fost neglijate o serie de programe naționale cu participarea Centrului de sănătate nr. 5, și anume: programul național de prevenire și control al diabetului zaharat 2017-2021 (beneficiari pe sectorul respectiv 652 de maturi și 2 copii); programul național de control al cancerului 2016-2025 (beneficiari pe sectorul respectiv 447 de persoane); programul național privind sănătatea mintală 2017-2021; programul național de control al tuberculozei 2016-2020; programul municipal alimentația copiilor sugari 2017-2020 (beneficiari pe sectorul respectiv 10 copii).

Antrenarea Centrului de sănătate nr. 5 în aceste programe implică nemijlocit necesitatea instituirii unei farmacii în cadrul Centrului, în vederea facilitării îndeplinirii sarcinilor și obiectivelor propuse spre realizare în cadrul acestor programe.

Reclamanta IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a solicitat instanței de contencios administrativ:

- anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind respingerea cererii de reperfectare a anexei la licența seria A MMII nr. 048787 cu termen de valabilitate din 14 mai 2020, titularului IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”, adresa juridică mun. Xxx, str. xxx, înaintată în scopul extinderii numărului de sucursale pe adresele: mun. Xxx, str. xxx, și a răspunsului privind respingerea cererii prealabile nr. Ap7.PS-01.RgG2-II30 din 20 martie 2019;

- obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a emite actul administrativ individual – decizia privind admiterea cererii IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” privind reperfectarea anexei la licența seria A MMII nr. 048787 cu termen de valabilitate din 14 mai 2020, cu extinderea numărului de sucursale pe adresa mun. Xxx, str. xxx.

Prin hotărârea din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea depusă de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”.

S-a anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind respingerea cererii de reperfectare a anexei la licența seria A MMII nr. 048787 cu termen de valabilitate din 14 mai 2020 titularului IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”, adresa juridică mun. Xxx, str. xxx, înaintată în scopul extinderii numărului de sucursale pe adresa: mun. Xxx, str. xxx.

S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ individual privind admiterea cererii IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” și să reperfecteze anexa la licența seria A MMII nr. 048787 cu termen de valabilitate din 14 mai 2020, cu extinderea numărului de sucursale pe adresa mun. Xxx, str. xxx.

În rest, cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” s-a respins, ca neîntemeiată (f.d. 46, 53-57 recto-verso).

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” împotriva hotărârii din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 90, 91-104).

În motivarea soluțiilor emise, prima instanță și instanța de apel au reținut că, la emiterea deciziei de refuz pentru perfectarea licențelor, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu a ținut cont de faptul că la înființarea farmaciei se stabilește numărul de locuitori în baza adeverinței eliberate de autoritatea administrației publice locale, conducându-se doar de datele Biroului Național de Statistică.

Cu titlu subsecvent și având în vedere ilegalitatea acțiunilor Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de refuz în reperfectarea anexei la licența reclamantei, instanțele inferioare au ajuns la concluzia necesității admiterii capătului de cerere cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual, conform articolului 138 alin. (3) și (4) lit. c) din Codul administrativ.

În partea pretenției cu privire la anularea răspunsului nr. Ap7.PS-01.RgG2-II30 din 20 martie 2019, prima instanță a notat că, acesta nu poate forma obiectul contestării în procedura contenciosului administrativ, deoarece nu constituie act administrativ.

La 09 martie 2020, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul oficiului poștal recurs motivat împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” (f.d. 105-107, 135).

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale cauzei, suplimentar invocându-se prevederile articolelor 244-248 din Codul administrativ, 429 alin. (1), 432 alin. (1), (2) lit. c), (4) și 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă și instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin faptul respectării a unor norme imperative de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Astfel, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că actul administrativ contestat în speță contravine prevederilor legale.

În opinia recurente decizia instanței de apel nu conține motivele concluziilor instanței și referirea la legea guvernantă.

La 10 aprilie 2020, IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a depus prin intermediul oficiului poștal referință asupra recursului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil.

Efectuând controlul judiciar al hotărârii contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care potrivit articolului 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Având în vedere că prezenta acțiune în contencios administrativ a fost depusă după intrarea în vigoare a Codului administrativ, legalitatea procedurilor judiciare se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În acest sens completul de admisibilitate al instanței de recurs notează că, în sensul articolului 244 din Codul administrative, (1) hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. (2) Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski vs Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan vs Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În conformitate cu articolul 246 din Codul administrativ, (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin.(1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a recursului va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer vs Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen vs Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić vs Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac vs Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 246 din Codul administrativ, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentului recurs se referă la decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, emisă ca instanță de apel, care intră în categoria de acte specificate în articolul 244 alin. (1) din Codul administrativ.

Succesiv, completul de admisibilitate relevă că potrivit articolului 245 din Codul administrativ, (1) recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul

împreună cu dosarul judiciar. (2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Conform articolului 63 din Codul administrativ, (1) calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259-266 din Codul civil. (2) Dacă o autoritate publică trebuie să efectueze prestații doar pentru o anumită perioadă de timp, atunci această perioadă expiră în ultima zi a ei, chiar și atunci când aceasta este o zi de sâmbătă, duminică sau o zi liberă stabilită prin lege.

La rândul său, articolul 261 din Codul civil (articolul 385 în redacția actuală a Codului civil) prescrie în alin. (1) că, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, în afara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard vs Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa vs România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence vs Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult ca atât, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov vs Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko vs Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece decizia Curții de Apel Chișinău datează cu 05 februarie 2020 și motivată a fost notificată prin poșta electronică Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale la 18 martie 2020, fapt confirmat prin extrasele din poșta electronică cu adresa „ecaterina.savca@justice.md” (f.d. 136, 137), iar recursul motivat a fost predat oficiului poștal 09 martie 2020 (f.d. 135).

Verificând, în temeiul articolului 246 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, dacă cererea de recurs corespunde exigențelor legale de formă și conținut, completul de admisibilitate reține că prin prisma articolului 233 alin. (2) din Codul administrativ, cererea de recurs trebuie să fie semnată de recurent sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

La caz, completul constată că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a fost semnat olograf de directorul general al acesteia, Silvia Cibotari.

În atare circumstanțe, se ajunge la concluzia că, în speță, au fost respectate prevederile articolului 246 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ coroborat cu articolul 233 alin. (2).

Sucsesiv, completul învederează că, prin expresia „în special” din conținutul normei articolului 246 alin. (2) din Codul administrativ, legiuitorul a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs.

În conformitate cu articolul 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Cu trimitere la cele enunțate supra, completul de admisibilitate constată că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale urmează a fi declarat inadmisibil, or, în condițiile din speță prima instanță și instanța de apel nu au admis greșeli procedurale la examinarea cauzei și nu au aplicat eronat normele dreptului material, care ar putea fi examinate din oficiu de către instanța de recurs.

De altfel, argumentele invocate în recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de fond, însă, nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului dacă recursul se încadrează sau nu temeiurile prevăzute la articolul 246 din Codul administrativ.

În acest sens, completul reamintește că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza *Doorson vs Olanda*, 26 martie 1996, § 67).

La acest capitol completul de admisibilitate al instanței de recurs reține că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, recursul a fost depus după ce Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* cauza „*Levages Prestations Services*” vs Franța, cererea nr. 21920/93 din 25 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei*, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de articolul 6 § 1 al Convenției.

În astfel de circumstanțe completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Conform art. 193, 194 alin. (2), 230 și 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh